UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est [con]sideratio ordinatio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

eccli ad cognoſcendū huiꝰ ſecli vanitatē: labi-
litatē: inſtabilitatē: breuitatē: ⁊ incertū fi-
nem. Et conenꝛ oēs imitari ieſum chꝛm q̄
ad nos inuitat dī. Ego ſum lux mundi: q̄
ſequiꝛ me non ambulat in tenebris ⁊c̄. Et
Mat. xj. Uenite ad me oēs ⁊c̄. Diſcite a
me q꞉ mitis ſū ⁊ hūilis corde ⁊c̄. Uide ita
ꝙ hn̄ mirā dei benignitatē q̄ ſeipm̄ nobis
imitabilē p̄buit vt ſecuri penitꝰ incedamꝰ.
Aug. in q̄dam ſer. de nat. dn̄i. Hō ſequen-
dus non erat q̄ videri poterat / deꝰ ſequē-
dus erat ſ꞉ videri nō poterat. Ut ḡ exhi-
bereꝛ: ⁊ qui ab homine videreꝛ: ⁊ quē hō
ſequereꝛ deus factꝰ eſt hō. Hec ille. Parꝫ
itaqꝫ ꝙ diſcrete ⁊ ſapienter ſumpſit dei fili
us hūanā naturam. ❡ Tertia eſt conditio
ſublimationis. Aſſumpſit em̄ naturā hu-
manā filius dei ſublimādo eā ſiue exaltā-
do p grē plenitudinē ⁊ oīs ſcientie ⁊ ſapi-
pfectionem vt ſic fieret chꝛs hō caput toti
us ecclie tā triūphantꝭ ꝙ militantꝭ. Ubi
p̄mo notandū ꝙ ſm̄ Aug. li. de vera reli-
gione. c. xxiij. triplex eſt grā in chꝛo. Pria ē
grā vnionis ſm̄ quā hūana natura nullis
p̄cedentibꝰ meritis vnita eſt deitati. Aug.
ſup Ioā. In rebꝰ p̄ſpa ortis illa ſūma eſt
grā ꝙ hō eſt vnitus deo in vnitate pſone.
Et hec eſt grā infinite libertatis Augꝰ. in
omel. xxviij. Suſceptionē illā hūanitatis
nulla merita p̄ceſſerunt ſed ab illa ſuſcepti
one cuncta merita inceperunt. Scda ē grā
ſingularitatis q̄ aīa chꝛi p̄ ceteris ſanctꝭ fu
it repleta. Col. ij. In ipo complacuit oēm
plenitudinē habitare. Aug. li. de vera reli.
c. xxxviij. Totum chꝛs ab inſtanti ſue ꝯce
ptionis accepit q̄cq̄d ad rōnem grē ptine-
re potuerat. Tertia dꝛ grā capitꝭ ſm̄ ꝙ ab
illo grā redundat in alios ſic odor a flore ſi
ne ſui diminutiōe Eccl. xxiiij. Tranſite ad
me oēs q̄ concupiſcitis me ⁊ a generatio-
nibꝰ meis implemini. Et Cañ. j. Curremꝰ i
odorē vnguentoꝝ tuoꝝ. Et Io. j. De ple-
nitudine eiꝰ omnes accepimꝰ. Et p̄pterea
dꝛ caput oīm honoꝝ. Sic eni a capite deri
uaꝛ virtus motiua ⁊ gubernatiua ad alia
mēbra: ſic a chꝛiſto deriuaꝛ tota grā iuſto
rum q̄ mouenꝛ ad bona opa ⁊ diriguntur
Jō dꝛ Eph. j. Ipm̄ dedit caput ſup omnē
eccliam q̄ eſt corpus ipius. Et Col. j. Ipe
eſt caput omnis ecclie. Eſt itaqꝫ chꝛus ca-
put oīm iuſtoꝝ q̄ dicūꝛ mēbra chꝛi. qđ fit
pfecte per gloriā: minꝰ aūt pfecte per gra-
tiam ⁊ adhuc imperfectius p ſolā fidem.
Non ſolum aūt eſt caput ipoꝝ q̄ ad animā
ſed etiā quantū ad corpus qđ ⁊ dicitꝛ mē-
brum. Un̄ j. Co. vj. Neſcitis q꞉ corpa ve
ſtra mēbra ſunt chꝛiſti. Ubi dic glo. Chꝛi
ſtus caput eſt non ſolū animaꝝ ſed ⁊ cor-
porum q̄ in glorioſa reſurrectione ſuā pfe-
ctionē habebunt. q꞉ ſicut dꝛ Phil. iij. Re
formabit corpus humilitatis nr̄e configu
ratū corpori claritatis ſue. O infelix mun
danoꝝ conditio Uolunt hoīes potius fie
ri mēbra diaboli ꝙ chꝛiſti Illum ſequunꝛ:
a chꝛo vero fugiunt / v̄tutes ſpernūt / ample-
ctunꝛ vicia ⁊ de futuro nihil p̄meditantur
O beata gens: ppl's beatus cuiꝰ pius ie-
ſus dn̄s eſt ⁊ caput. O ꝙ miſerabilis ſocie
tas cui diabolus p̄eſt non in ordine ſed in
errore / non in gaudio ſed in merore / non i
bono ſed in omni malo. Studeamus igiꝛ
fieri mēbra chꝛi ⁊ quantū poterimꝰ ei con-
formari. j. Coꝝ. xv. Primꝰ hō de terra ter
renus: ſecundꝰ de celo celeſtis ⁊c̄. Igiꝛ ſic
portauimꝰ imaginē terreni: portemꝰ ⁊ ima-
ginē celeſtis. Item non ſolū eſt chꝛs caput
hoīm iuſtoꝝ ſed etiā angeloꝝ oīm. Unde
Eph. j. Conſtituit eū ſcꝫ chꝛm deus paꝛ
ad dexterā ſuā in celeſtibꝰ ſupra oēm p̄nci
patum ⁊ ptātem ⁊ virtutē ⁊ dn̄ationem et
oē nomen qđ nominaꝛ Non ſolū in h̄ ſecu-
lo ſed etiam in futuro. Et Col. ij. de chꝛo
dꝛ. qui eſt caput oīs principatus ⁊ poteſta
tis. Et iō etiā Mat. iiij. legiꝛ ꝙ acceſſerūt
angeli ⁊ miniſtrabant ei. Et Eph. j. Pro
poſuit reſtaurare omnia p peccatū deſtru-
cta: angelos ⁊ homines. Un̄ angeli ab eo
accipiunt illuſtrationē veritatis et honorē
ac dulcedinem iocūditatis. Ideo de eo di
cit Petrus. j. Pet. j. In quem deſiderant
angeli pſpicere.

Tertia eſt conſideratio or

dinationis. vbi conſiderandū ꝙ incarnati
onis opus ordinatū eſt ad ſatiſfaciendum
p humano genere in q̄ maxie apparet chꝛi
benignitas. Leo papa ſer. de na. dn̄i. Suſ
cipiꝛ a v̄tute infirmitas: a maieſtate mor
talitas vt qđ nr̄is remedijs ꝯgruebat vnꝰ
atqꝫ idem dei ⁊ hominū mediator ⁊ mori
poſſet ex vno ⁊ reſurgere ex alio ⁊c̄. In h̄
pfecto maxime apparet ſua benignitas q꞉

nr̃am naturā aſſumpſit vt in ea mortē acerbiſſimā ſuſtinens ſatiſfaceret ꝓ pctīs hūani generis. Circa qḋ declarande ſunt tres concluſiones.

¶ Prima dr̄ ꝯgruitatis
¶ Scḋa poſſibilitatis.
¶ Tertia copioſitatis

¶ Prima igit̄ eſt concluſio congruitatis ſcꝫ ꝙ magis congruum fuit hūanum gen⁹ reparari ꝑ viam ſatiſfactionis q̄ꝫ ꝑ aliū modum. Nam ſic dicit beat⁹ Bon. in. iij. diſ. xx. In hoc magis ſeruat̄ ordo iuſticie Nā q̄ꝛ vniuerſe vie dn̄i miſcḋia ⁊ veritas: ideo in reparatione generis humani que eſt excellentiſſima viarū dei congruum eſt vt ſil' currat iuſticia cū miſcḋia. Ps. Miſericordia ⁊ veritas obuiauerunt ſibi. Et iḋo decens fuit vt deus ab homine ſatiſfactionē exigeret ꝓ iniuria ſibi facta Etſi homo nō poſſet tunc diuina miſcḋia ſubueniret dando ei mediatorē qui ꝓ eo ſatiſfaceret. nō q̇dem ꝓpter hoc ꝙ indigeat ſed vt nos reducat ad ordinationē debitā. In quo etiam plus nos aſtringit ad laudē ⁊ reuerentiā dei in h̄ ꝙ vnigenitū ſuū dedit nobis redēptorem q̄ꝫ ſi pctm̄ ſine ſatiſfactione dimiſiſſet. ¶ Scḋa eſt concluſio poſſibilitatꝫ vicꝫ ꝙ nulla creatura potuit ꝓ homine ſatiſfacere ſed ſol⁹ chriſtus. Probat̄ quia omnis creatura quicquid pōt deo debet. Iḋ non habet vñ poſſit ꝓ alio ſatiſfacere maxime tali ſatiſfactiōe qualis erat neceſſaria pro tota natura humana. Itē non poterat hō ꝑfecte reparari niſi reſtitueret̄ ad dignitatem illā quā habiturus erat añ pctm̄. Sꝫ ſi per angelum aut aliam creaturā repararet̄ non poſſet reſtitui ad illam dignitatē qm̄ ſi non peccaſſet eſſet equalis angelis dei i celis. Et idem nobis promittit̄ poſt reparationem ⁊ reſurrectionē. Luce. xx. et Mat. xxij. Erunt ſicut angeli dei in celo. Si aūt repararet̄ per angelum: angel⁹ per conſequens eſſet hominis dñs. q̄ꝛ vt dicit Anſ. Quecūq̄ꝫ alia pſona hominē a morte redimeret eius ſeruus idem hō recte iudicaretur. Etſi inſtetur qm̄ ab homine nō plus debet deus exigere q̄ꝫ poſſit cum ꝓnior ſit ad miſerendū q̄ꝫ ad puniendum. Reſpondet Thom. in. iij. parte. q. j. ꝙ aliqua ſatiſfactio poteſt dici ſufficiens dupliciter. Uno modo perfecte quia eſt condigna ꝑ quandam adequationē ad recompenſationem culpe commiſſe. ⁊ ſic puri hominis ſatiſfactio ſufficiens eſſe non potuit quia natura erat per peccatū corrupta. Alio modo poteſt dici ſatiſfactio ſufficiens imperfecte ſcilicet ſm̄ acceptationem eius qui ē ea contentus q̄uis non ſit condigna. Et ſic ſatiſfactio puri hominis eſt ſufficiens. Et quia imperfectū preſupponit aliquod perfectum a quo ſuſtentet̄. Inde eſt ꝙ oīs puri hominis ſatiſfactio efficaciam habet a ſatiſfactione chriſti. Qꝫ aūt chriſtus cōdigne ſatiſfacere potuerit declarat Anſ. ſic enim vt dicit ſatiſfacit deus qui pōt ⁊ homo qui debet vbi mens humana curioſis inquiſitionib⁹ dimiſſis ſatiſfactori chriſto gratias agat. Ipe enim vt dicitur. j. Ioā. ij. eſt propitiatio ꝓ peccatis noſtris: non ꝓ noſtris tm̄ ſed etiam pro totius mundi.

¶ Tertia eſt concluſio copioſitatꝫ. Sicut enim dicit Ps. Copioſa apud eum redemptio. quantum ad ſufficientiā quippe meritum chr̄i ſe extendit ad omnes hoīes ſaluandos. ſed quantū ad efficaciam ſolū ſe extendit ad eos qui ipſi chriſto incorporantur per fidem ⁊ charitatē. Non dormiant igit̄ mortales miſeri: hora eſt ei iā nos de ſomno ⁊c̄. Currant omnes feſtinanter ad chriſtum. Ipe eim̄ ꝓ omnib⁹ ſui ſanguinis precium exponit: ipe oēs vocat di. Matt. xj. Uenite ad me omnes q̄ laboratis. ⁊c̄. O reprehenſibilis multoꝝ pigritia qui ꝓprie ſaluti conſulere negligunt aperta ē vena clementie ieſu chriſti ⁊ pctōres non curant. Heu inquā heu q̄ꝫ multa milia aīarum deſcendunt ad infernum q̄ ſi vellent merito chr̄i poſſent facile ſaluari. ¶ Hec de ſecundo principali ſuperius ꝓpoſito circa aduentum dñi in carnem. ſ. de venientꝫ benignitate.

¶ Sequit̄ de aduentus oportunitate.

¶ Tertio ē ꝯſiderāda aduent⁹ dñi oportunitas. Ubi conſiderandū ē ꝙ oportuno tp̄e venit. vbi ſunt tria ꝑncipalr̄ declarāda

¶ Primo ꝯ iudeos ipꝫ iā veniſſe
¶ Scḋo rōnabiliter aliquādiu diſtuliſſe.
¶ Tertio non vſq̄ꝫ ad mundi finem expectare debuiſſe.

Primo declarandum eſt

cōtra iudeos ipſum iam veniſſe quod maxime declarari poteſt tripliciter.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN